

[Viggo Starcke.]

Jeg vil takke den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Bundvad, som knyttede nogle bemærkninger til min tale, hvori han udtalte, at retsforbundets politik gik ud på, at man tager grundskyld og lidt frihandel og så smører lidt smør på tungen og siger hokuspokus, og så er vanskelighederne forbi. Det var nu en meget letsindig udtalelse af det ærede medlem hr. Bundvad; hans eget parti er tilhænger af grundskyld, hans eget parti var oprindelig tilhænger af frihandel, og hvad er det, det ærede medlems parti har kunnet udrette?

■ Danmark har aldrig nogen sinde før haft så stor en produktionskraft, som det har nu. Der har aldrig for det danske folk været så store muligheder. Den moderne videnskab, den moderne teknik, de moderne trafikmidler har skabt muligheden for velstand for alle. Og hvad har socialdemokratiet og de andre partier formået? De har formået at sige hokuspokus — så forvandler vi velstanden til fattigdom og rigdommen til krise. Det vil jeg gerne have lov at lægge for det ærede medlems fod.

Det ærede medlem sagde, at retsforbundet giver tilslutning til sociale love, men at vi unddrager os dækning af udgifterne ved disse love. Dertil vil jeg sige, at der er dækning for udgifterne ved disse love, alene skatterne på tobak og spiritus giver tilstrækkelig dækning. Dengang Estrup begyndte på den sociale lovgivning, havde han den diabolske bagtanke: den del af befolkningen, der skal have understøttelserne, skal minsandten også få lov at betale dem selv gennem indirekte skatter. I dag ligger det groft taget sådan, at undersøger man, hvad de sociale udgifter koster, og undersøger man, hvad de indirekte skatter koster befolkningen, så viser det sig, at den jævne del af befolkningen betaler dobbelt så meget i indirekte skatter, som den får i sociale tilskud. Så længe man har råd til at lade de rige løbe med for 12 milliarder kr. af samfundets jordværdi, så længe man mener at måtte give de rige folkepension, så længe man mener, at den fattige befolkning skal betale toldbeskyttelsen til de rige fabrikanter og aktionærer, så længe synes jeg ikke, det ærede medlem

hr. Bundvad skal have lov til at udtale sådanne ting.

Hvis man tager rub og stub fra alle de mennesker her i Danmark, der har en årsindtægt på over 20 000 kr., altså ikke bare beskatter dem, men konfiskerer hele deres indtægt, så vil det ikke give mere end 1½ milliard, en fjerdedel af statens budget, og da man jo ikke tager det hele fra folk med en indtægt over 20 000 kr., så kan det ærede medlem deraf selv slutte, at det er den jævne befolkning, der selv igennem sine skatter betaler det, den får i understøttelse.

Se, så længe understøttelserne er nødvendige, er det en tilståelse af, at fattigdommen og uretfærdigheden består. Understøttelserne kan kun dække og skjule fattigdommen som plastre, som salve, som sygevat, og jeg mangler en indsats fra det ærede medlems og hans partis side. Hvad vil man gøre for at fjerne årsagerne til fattigdommen? Man foretrækker at blive ved med at sidde og administrere fattigdommen, det er det, man gør.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard knyttede også nogle få bemærkninger til min tale her i går. Jeg forstod ham sådan, at selv om han nok mente, han havde været med til at lave nogle ulykker, så var velstanden i dette folk dog steget i de 37 år, han havde siddet herinde, og det var det, det radikale venstre havde tilsigtet.

Nu er jeg ikke klogere, end at jeg troede, at det var befolkningen, der havde skabt denne fremgang i velstand og ikke det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard eller hans partifæller. Det er mekaniseringen af landbruget, fremgangen i industriens produktionskraft og teknik, udviklingen af den moderne videnskab, hele udviklingen af transportvæsenet — lastbiler var jo praktisk talt ukendt for 37 år siden — hele elektrificeringen, hele anvendelsen af dieselmotorer og transportbånd, der har skabt fremgangen i velstanden, og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ingen andel deri. Han har ved mangfoldige lejligheder med stor dygtighed prøvet at forsinke det. Alle anerkender, at det ærede medlem er i besiddelse af stor dygtighed. Men dygtighed regnes ikke blandt dyderne, dygtighed er en egenskab, som kan være positiv, hvis den sættes bag ved noget godt,